

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/82/2014
Identifikačné číslo spisu: 6013201602
Dátum vydania rozhodnutia: 21.07.2016
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6013201602.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: B. E., bytom D. X, C. C., proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Nám. L. Štúra 1, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Obvodného úradu Banská Bystrica č. OBÚ BB OVBP 2013-650-2:SI zo dňa 05. augusta 2013, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/277/2013-65 zo dňa 13. augusta 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/277/2013-65 zo dňa 13. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením č. k. 24S/277/2013-65 zo dňa 13. augusta 2014 zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania a konanie zastavil. Rozhodol tak po tom, čo žalobkyňa požiadala o ustanovenie advokáta, preto ju krajský súd podľa § 30 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) odkázal s jej žiadosťou na Centrum právnej pomoci. Žalobkyňa nato uviedla, že proti Centru právnej pomoci podala tri žaloby a požiadala o prerušenie konania do skončenia konaní vedených pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/142/2013, 14C/124/2013 a 17C/138/2013. Krajský súd sa oboznámil s uvedenými žalobami a podľa ich obsahu usúdil, že predmetom konaní o nich nie je otázka, ktorej riešenie by bolo potrebné pre rozhodnutie o podanej žalobe v danej veci. Dospel k záveru, že nebol splnený dôvod, pre ktorý súd môže konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, a preto návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol. Druhým výrokom napadnutého uznesenia krajský súd zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 OSP s odôvodnením, že žalobkyňa nebola zastúpená

advokátom (§ 250a OSP) a napriek tomu, že bola krajským súdom odkázaná, aby sa so svojou žiadosťou o ustanovenie advokáta obrátila na Centrum právnej pomoci podľa § 30 OSP, tak neurobila.

Včas podaným odvolaním žalobkyňa žiadala zrušiť uvedené uznesenie a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 1 písm. d/, f/ a ods. 3 OSP. Namietala, že postupom krajského súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázala na skutočnosť, že Centrum právnej pomoci v Banskej Bystrici už raz vydalo rozhodnutie, ktorým jej právneho zástupcu neustanovilo. Mala za to, že týmto je Centrum právnej pomoci viazané, preto tvrdila, že opäť vo svojom rozhodnutí neurčí a neustanoví žalobkyni právneho zástupcu, a to aj napriek skutočnosti, že táto nemá žiaden príjem, čo čestne vyhlásila. S ohľadom na uvedené zdôraznila, že advokáta si nemôže dovoliť.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/277/2013-65 zo dňa 13. augusta 2014 sa úplne stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 a § 250 ja ods. 2 OSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet (§ 109 ods. 2 písm. c/ OSP). Uvedeným ustanovením je riešená fakultatívna možnosť súdu prerušiť konanie.

Podľa § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. O tejto možnosti súd účastníka poučí (§ 30 OSP).

Súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné (§ 250d ods. 3 OSP).

Podľa obsahu spisu v prejednávanej veci žalobkyňa podala na Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného č. OBÚ BB OVBP 2013-650-2:SI zo dňa 05. augusta 2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne ako neodôvodnené a potvrdené rozhodnutie Mesta Zvolen č. SÚ 3983/2012/3-rozh. zo dňa 19. mája 2013, ktorým stavebný úrad pre navrhovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., Pri Rajčianke 2927/8, Žilina umiestnil stavbu „T. K. - obytný súbor K. S., rozšírenie NN pre 20 RD“ na pozemku parc. č. E. XXXX, XXXX/X, XXXX/X v katastrálnom území Z..

Správny a súladný s § 30 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) bol postup krajského súdu, ktorý po tom, čo ho žalobkyňa požiadala o ustanovenie advokáta z dôvodu nemajetnosti ju odkázal so

žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci. Keďže žalobkyňa Centrum nepožiadala o ustanovenie advokáta, pričom povinné právne zastúpenie je v danej veci požadované zákonom (§ 250a OSP), správny bol postup krajského súdu, ktorý následne zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s tým záverom krajského súdu, že predmetom konaní o žalobách, vedených pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/142/2013, 14C/124/2013 a 17C/138/2013 nie je otázka, ktorej riešenie by bolo potrebné pre rozhodnutie o podanej žalobe v danej veci a preto nebol splnený dôvod, pre ktorý súd môže konanie prerušiť podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

Zároveň však považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že súd prvého stupňa opomenul v prejednávanej veci rozhodnúť o trovách konania. Preto bude jeho povinnosťou postupom podľa § 175 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny poriadok súdny o trovách prvostupňového konania rozhodnúť.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobkyni nepriznal ich náhradu, pretože nebola v odvolacom konaní úspešná a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.